

Spørgsmaalet er altsaa ikke, hvorvidt der fra Regjeringens Side er handlet urigtigt ved at bringe Sagen frem for Rigsdagen, men Spørgsmaalet er, hvilket Hensyn man, ved Bedømmelsen af det af Regjeringen forelagte, foruden at see hen til de enkelte omtvistede Liniers egen Bestaaffenhed, deres Værd, deres Kostbarhed, kort sagt alle de Momenter, som i den Retning komme i Betragtning, skal tage til den tidligere fattede Beslutning. At Lovforslaget er forelagt fra Regjeringens Side, forekommer mig at være i den Grad en Selvejlsøge, at Undladelsen deraf vilde være en Pligtforømmelse; thi det maa erindres, at dengang Afviselserne fra det tidligere Regjeringsforslag bleve vedtagne her i Thinget, forelaae der ingen Oplysninger, eller ialtsald kun høist utilfredsstillende Oplysninger om de Linier, som der kunde være Tale om at sætte istedetfor de Linier, som da vare foreslaaede, og den sidste ærede Taler har ogsaa oplyst, at man dengang endogsaa stod i den Formening, at den Linie skulde være upraktikabel, om hvilken det nu foreligger indtil fulkommen Evidents, at den er den billigste af dem alle, jeg mener Linien over Tebstrup, som aldeles ingen Vanskeligheder frembyder. Jeg vil nu sige, at for mig stod den tagne Beslutning som en saadan, hvorfra der hverken i dens inderste Væsen eller Kjerne fra Regjeringens Side kunde afviges; selv om jeg havde været den meest deciderede Tilhænger af den rene Østbane, med Hensyn til hvilken jeg skal bemærke, at jeg bestandig har staaet udenfor de Partistridigheder, som oftere ere blevne omtalte at have fundet Sted her — men selv om det var min bestemte Mening, at den direkte Linie fra Veile over Horsens til Aarhus i alle Maader fortjente Fortrinnet, saa vilde jeg i alle Henseender ansee det for givet ved de Beslutninger, som forelaae, at man — at Regjeringen og Rigsdagen juridisk vare berettigede til at frafalde et saadant Hensyn, skal jeg villig indrømme, idet jeg dog skal tilføie, at jeg ikke vilde række Haanden dertil — ved Fastsættelsen af den omtvistede Linie skulde tage tilbørligt Hensyn til de vestlige Interesser — vi vide jo

Alle, hvad der skal forstaaes derved, det er ikke Vestjyllands Interesser, men det er det indre Oplands Interesser, som gennemstrømmes af Gudenaanen, og som man har kaldt Gudenaabækkenet. Det er derfor heller ikke saa, at der fra min Side er blevet foreslaaet at frafalde den tidligere tagne Beslutning, men ligesom det har været en Opgave, der blev stillet de Mænd, der skulde anstille Undersøgelserne, at granske, paa hvilke forskellige Maader den tidligere tagne Beslutning kunde iværksættes, med hvilket Udbytte og med hvilke Omkostninger den kunde gennemføres, saaledes har det; efterat alle disse Undersøgelser vare foretagne, og Resultatet deraf forelaa for mig, været min Sag at overveie, hvorledes den størst mulige Fordeel kunde tilvendes dette Gudenaabækkenet med mindst mulig Opoffrelse af Penge for Statskassen og med mindst mulig Opoffrelse af de andre Interesser, der knytte sig til det hele Jernbanesystem, og altsaa navnlig til Forbindelsen mellem de tre Byer, med andre Ord hele den gennemgaaende Trafik. Jeg troer nu at have løst den stillede Opgave paa en saa loyal Maade, at jeg ikke kan forstaae det Allermindste af, hvad der i den modsatte Retning er sagt; dette vil altsaa sige, at jeg med de tre ærede sidste Talere, og navnlig den ærede Rigsdagsmand for Sjøbenhavn (Jacobsen), kan være aldeles enig i — jeg skal, som før bemærket, her ikke opfaae Spørgsmaal om, hvad Regjering og Rigsdag kunde være juridisk berettigede til at gjøre, naar de bleve enige — at man ikke bør frafalde det, som var den sande Kjerne i den tidligere tagne Beslutning, som ingenlunde er, om Banen skulde faae denne eller hiin Retning, thi derom havde vi dengang ikke tilstrækkelige Oplysninger; vi kunde nok have en Anelse om, at der i Jylland ikke er noget Sted, hvor der ikke kan anlægges en Jernbane — naar man har seet, at man kan gaae igjennem Alperne, kan der i Jylland allevegne anlægges en Jernbane; der vilde saaledes Intet være i Veien for at komme til Ny Mølle, af hvilken der vistnok er gaaet et saa stort Ny, at det er naaet til Rom, men som dog